

РЕШЕНИЕ

№ 1672

гр. София, 30.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ЧЖ-I-3, в закрито заседание на
тридесети юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Вергиния Мичева

Членове: Илиана Станкова

Весела Тр. Живкова Офицерска

като разглежда докладваното от Весела Тр. Живкова Офицерска Въззивно
гражданско дело № 20211100512974 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.435 – 438 от Глава XXXIX ГПК.

Образувано е по частна жалба на И.С.А. с ЕГН ***** – длъжник по изпълнително дело № 20218600401235 на ЧСИ В.М., рег. № 860 на КЧСИ, с район на действие – Софийски градски съд, с която са обжалвани действията на ЧСИ по определяне на разноските по изпълнението, обективирани в Покана за доброволно изпълнение изх. № 69239/24.08.2021г.

Изложени са съображения, че дългът и по изпълнителния лист възлиза на сумата от 850 лв., поради което общият размер на таксите по изпълнението за сметка на длъжника не може да надвишава 80% от МРЗ за страната за 2021г. по смисъла на чл. 73а, ал.1, т.5 ГПК, или в случая 520 лв. Наведени са доводи, че разноските по изпълнителното дело в размер на 248.70 лв. са определени неправилно, доколкото не е ясно какво включват. Освен това е наложен от ЧСИ заповед за трудовото и възнаграждение в организация, която е закрыта още през 2004г. Счита, че се дължат единствено такси в размер на 45 лв. Излага доводи и че сумата в размер на 133.44 лв. такса по т.26 ТТРЗЧСИ следва да се намали до 85 лв. на основание т.26, б. „б“ от Тарифата и чл. 83, ал.2 от ЗЧСИ, тъй като вземането по изпълнителния лист е в размер на 850 лв. Възражава, че претендираният адвокатски хонорар от 290 лв. е прекомерен.

Иска се намаляване на претендираните разноси по изпълнителното дело.

В законовия срок ответникът по жалбата – М.П.К.-В. е взел становище за неоснователност на жалбата.

Съдебният изпълнител е изложил мотиви съгласно чл. 436, ал.3 ГПК за неоснователност на изложените в жалбата оплаквания.

Частната жалба е допустима, като подадена в двуседмичния срок по чл. 436, ал.1 ГПК от връчване на поканата, против подлежащ на обжалване акт и от лице, имащо правен интерес от обжалване.

В Поканата за доброволно изпълнение, връчена на длъжника на 14.09.2021г., ЧСИ е обективирал дължимите от длъжника такси и разноси по изпълнението и за пръв път по

изпълнителното дело с връчването му длъжникът е уведомен за тях. По изпълнителното дело ЧСИ е съставил съответната сметка за дължимите разноси по изпълнението на 24.08.2021г., но няма данни тя да е връчена отделно на длъжника. Ето защо съдът приема, че връчената ПДИ има характер на акт, в който са определени дължимите от длъжника разноси по изпълнението и в този смисъл подлежащ на обжалване от длъжника по чл. 435, ал.2, т.7 ГПК.

Изпълнително дело № 20218600401235 на ЧСИ В.М., рег. № 860 на КЧСИ, с район на действие – Софийски градски съд е образувано по искане на М.П.К.-В. против И.С.А. въз основа на издаден изпълнителен лист от 16.08.2021г. по ч.гр.д.№ 65117/2018г. по описа на Софийски районен съд, по силата на който длъжникът И.С.А. е осъдена да заплати на М.П.К.-В. на основание чл. 78, ал.1 ГПК сумата от 850 лв. разноси по делата.

Към молбата е приложен Договор за правна защита и съдействие от 23.08.2021г., по силата на който взискателят е упълномощил адв. А.В.М. от САК да го представлява във връзка с образуване и водене на изпълнително производство и процесуално представителство. Договореното възнаграждение е в размер на 290 лв., което е заплатено в брой, видно от обективизираната в договора разписка.

С молбата си взискателят е поискал съдебният изпълнител да наложи заповест на сметките на длъжника в банки, да наложи възбрани на притежаваните недвижими имоти и заповест на притежаваните МПС. Възложил е извършване на всички действия, посочени в чл.18 от ЗЧСИ.

ЧСИ е изготвил справка в ТР по физическо или юридическо лице за длъжника, Справка в НБДН за постоянен и настоящ адрес, справка за наличие/липса на задължения, справка за трудовите договори, справка за получавана пенсия, справка в НБДН за родствено, семейно положение и деца, справка в БНБ в регистъра на банковите сметки и сейфове и справка – пълни данни от НБДН, както и справка в СВ-София за длъжника.

На 24.08.2021г. са изготвени заповестно съобщение до ЦКБ АД, заповестно съобщение до Юробанк България АД и заповестно съобщение за заповест на трудовото възнаграждение до Държавна административна комисия при МС. Последното няма данни изобщо да е изпращано до адресата. Банките са върнали информация, като видно от писмо вх. № 52115/03.09.2021г. от ЦКБ АД, сметката на длъжника е заповествана до пълния размер на дължимата сума, посочена в заповестното съобщение – 1 522.14 лв.

С изх. № 69239/24.08.2021г. е изготвена и Покана за доброволно изпълнение до длъжника, видно от която задължението освен сумата по изпълнителния лист от 850 лв. включва и 248.70 лв. разноси по изпълнителното дело, такса по чл. 26 от ТТРЗЧСИ в размер на 133.44 лв. и 290 лв. платено от взискателя адвокатско възнаграждение. Общото задължение възлиза на сумата от 1 522.14 лв.

Видно от изготвената от ЧСИ сметка /л.21 от делото/, начислени са:

- 108 лв. по сметка № 71973/24.08.2021г., фактура № 68313 – такса по т.1 за образуване на изпълнително дело от 20 лв., такса по т.2 за цялостно проучване имуществото и определяне начина на изпълнение от 50 лв. и такса по т.5 - за изготвяне и връчване на книжа – общо 108 лв. с ДДС;
- 12 лв. по т.4 с вписано основание ПРИКЛ.;
- 24 лв. по т.5 с вписано основание ПРИКЛ.;
- 2.10 лв. по т.31 с вписано основание ПРИКЛ.;
- 54 лв. по т.9;
- 36 лв. по т.4 за вдигане;
- 12.60 лв. по т.31 и
- 133.44 лв. пропорционална такса с ДДС.

При така установеното от фактическа страна се налагат следните правни изводи:

Задължението на длъжника да понесе разноските по изпълнението е изрично уредено в общата част на ГПК – чл. 79 ГПК. В този смисъл произнасянето на съдебния изпълнител за разноските, които са дължими на взискателя в изпълнителния процес, не осъществява

изпълнително действие, а е проявление на общия принцип за реализиране на отговорността за разноски, т.е., за неоснователно причинени имуществени вреди.

Според разпоредбата на чл.79, ал.1 от ГПК разноските по изпълнението са за сметка на длъжника, освен в случаите, когато 1/ делото се прекрати съгласно чл.433, освен поради плащане, направено след започване на изпълнителното производство, или 2/ изпълнителните действия бъдат изоставени от вискателя или бъдат отменени от съда. Настоящият случай не попада в приложното поле на лимитативно изброените изключения, поради което длъжникът следва да понесе отговорността за разноските в изпълнителното производство.

Вискателят е платил авансово такси в размер на 108 лв. с ДДС по т.1, т.2 и т.5 от Тарифата. Съгласно чл. 79, ал.2 ГПК, когато таксите по изпълнението не са внесени от вискателя, се събират от длъжника. Съдебният изпълнител е наложил 3 запора, като няма данни да е заплатена авансово таксата за тях – по т. 9. В сметката са начислени по т.9 54 лв., без да е вписано какво включва тази сума. Единият от запорите – този на трудово възнаграждение е бил ненужен, доколкото такова задължено лице към датата на изготвяне на съобщението не съществува. Няма данни и да е изпратено. Поради това по т.9 от Тарифата таксите следва да се редуцират за два запора – или 36 лв. с ДДС. Видно от ТТРЗЧСИ, за образуване на изпълнително дело длъжимата такса е 20 лв. без ДДС, за цялостно проучване имущественото състояние на длъжника, набавяне на данни, документи, книжа и други, както и за определяне начина на изпълнение от частния съдебен изпълнител, се събира такса 50 лв., за изготвяне и връчване от съдебния изпълнител или от негов служител на покана, призовка, препис от жалба, уведомление и т.н. длъжимата такса е 20 лв. без ДДС, за налагане на заповест длъжимата такса е 15 лв. без ДДС, или по изпълнителното дело длъжникът И.С.А. дължи обикновени такси по т.1, т.2, т.5 и т.9 от Тарифата общо в размер на 120 лв. без ДДС или 144 лв. с ДДС.

Както се приема в т.11 от ТР № 2/26.06.2015г. по тълк.дело № 2/2013г. на ВКС, ОСГТК, ако вискателят не е внесъл авансово дължима такса, частният съдебен изпълнител я събира от длъжника съгласно чл. 79, ал. 2 ГПК, когато длъжникът отговаря за тази такса. Поради това съдът приема, че длъжникът И.С.А. отговаря както за авансово внесените такси в размер на 108 лв. с ДДС, така и за невнесените такси за наложени още 2 запора в размер на 36 лв. с ДДС, или общо за сумата от **144 лв. с ДДС**.

По отношение на останалите посочени в сметката начислени такси по т.4, т.5 втори път, т.31, т.9, т.4 втори път и т.31 втори път не е описано нито в сметката, нито в мотивите на ЧСИ фактическото основание за начисляването им, поради което съдът приема, че такива не се дължат.

По отношение възражението за прекомерност на платеното от вискателя адвокатско възнаграждение:

По представения Договор за правна защита и съдействие от 23.08.2021г са налице доказателства за платено от вискателя адвокатско възнаграждение в размер на 290 лв. Дължимите разноски за адвокатско възнаграждение следва да бъдат определени на базата на конкретните изпълнителни действия, които съдебният изпълнител прецени, че са били извършени, както и с оглед фактическата и правна сложност на изпълнителното дело. Съгласно разпоредбата на чл.10, ал.1, т.1 от Наредба №1/2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения /изм. и доп. ДВ бр.7 от 22.01.2019г./, размерът на възнаграждението за образуване на изпълнително дело е 200 лв., а съгласно т.2 за процесуално представителство, защита и съдействие на страните по изпълнително дело и извършване на действия с цел удовлетворяване на парични вземания - 1/2 от съответните възнаграждения, посочени в чл.7 ал.2.

В процесния случай се установява, че освен подаването на молба за образуване на изпълнително дело от процесуалният представител на вискателя не са извършвани други изпълнителни действия, а изпълнителното дело за събиране на парично вземане не се отличава с фактическа и правна сложност.

Настоящият съдебен състав намира, че длъжникът не дължи разноските за адвокатско

възнаграждение по т.2 на чл.10. Установява се, че е наложен запор върху банкови сметки на длъжника от съдебния изпълнител преди изтичане срока за доброволно изпълнение и в изпълнение на задълженията си третото лице е превело по сметка на ЧСИ дължимата сума.

Ето защо жалбата се явява основателна в тази и част и дължимото от длъжника адвокатско възнаграждение ще следва да бъде намалено до минималния установен в Наредба № 1/2004г. размер от **200 лв.**

По последното възражение в частната жалба, касаещо пропорционалната такса по т.26 от Тарифата:

За изпълнение на парично вземане се събира такса върху събраната сума, която съгласно т.26, б. „в“ от Тарифата възлиза на: при сума от 1 000 до 10 000 лв. е 100 лв. + 8 на сто за горницата над 1000 лв. Съгласно Забележка 4 към т.26, в размера на паричното вземане не се включват авансовите такси. Заплатеното от взискателя адвокатско възнаграждение за защитата в изпълнителното производство представлява направени от него разноски по изпълнението, които са за сметка на длъжника съгласно чл.79 ал.1 от ГПК, поради което те се събират наред и заедно със сумите по изпълнителния лист чрез съответното изпълнително действие. Поради това, направените от взискателя разноски за заплатено адвокатско възнаграждение в изпълнителното производство, се включват както в понятието „материален интерес“ по смисъла на чл. 83, ал. 1 от ЗЧСИ, така и в понятието „събрана сума“ по смисъла на т. 26 от ТТРЗЧСИ (която е събрана чрез извършването на съответното изпълнително действие – чл. 78, ал. 1, т. 1 от ЗЧСИ). С оглед това тези разноски за адвокатско възнаграждение следва да се включват в базата при изчисляването на пропорционалната такса по т.26 от ТТРЗЧСИ (за разлика от авансово заплатените от взискателя такси по изпълнението, които не се включват в тази база, тъй като обратното на практика би означавало начисляването на такси върху такси, което е недопустимо) в този смисъл е решение № 278 от 25.06.2012 година по гр.дело № 414/2012 година на ВКС, IV ГО. Поради тези съображения пропорционалната такса по т.26 от Тарифата следва да се начисли върху сбора от сумите 850 лв. главници, 200 лв. адвокатско възнаграждение в изпълнителното производство и 36 лв. обикновени такси за налагане на 2 бр. запори, която сума не е авансово събрана от ЧСИ, или общо базата за начисляване на пропорционалната такса е в размер на 1 086 лв., като максималния размер на пропорционалните такси не може да надвишава 1/10 от вземането. В случая възлиза на 128.26 лв. с ДДС, а 1/10 от вземането възлиза на 85 лв. без ДДС или 102 лв. с ДДС. Пропорционална такса по т. 26 от ТТР към ЗЧСИ, която е начислена от ЧСИ Матова в размер на 133.44 лв. следва да бъде редуцирана до размер на **102 лв. с ДДС.**

Така сборът от всички такси по изпълнението е 246 лв. и не надвишава 80% от МРЗ, съгласно чл. 73а, ал.1, т.5 ГПК.

По изложените съображения жалбата на И.С.А. с ЕГН ***** – длъжник по изпълнително дело № 20218600401235 на ЧСИ В.М., рег. № 860 на КЧСИ, с район на действие – Софийски градски съд, с която са обжалвани действията на ЧСИ по определяне на разноските по изпълнението, обективирани в Покана за доброволно изпълнение изх. № 69239/24.08.2021г., с които съдебният изпълнител е приел разноски в изпълнителното производство за адвокатско възнаграждение над 200 лв. до сумата от 290 лв., обикновени такси в размер над 144 лв. до сумата от 248.70 лв. и пропорционална такса по т.26 от Тарифата в размер над 102 лв. до 133.44 лв. е основателна.

По разноските:

Частният жалбоподател не претендира разноски в настоящото производство.

Мотивиран от изложеното, Софийски градски съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ постановлението за разноските, обективирани в Покана за доброволно

изпълнение изх. № 69239/24.08.2021г. и сметка за приетите разноси по изпълнението в частта относно приетите разноси по изпълнително дело № 20218600401235 на ЧСИ В.М., рег. № 860 на КЧСИ, с район на действие – Софийски градски съд, с които е определен размер на разноските на вискателя за адвокатско възнаграждение над сумата от 200 лв. до сумата от 290 лв., такси по изпълнението над сумата от 144 лв. до сумата от 248.70 и размер на пропорционална такса по т.26 от ТТРЗЧСИ над сумата от 102 лв. до сумата на 133.44 лв., като вместо това ПОСТАНОВЯВА:

НАМАЛЯВА на основание чл.78 ал.5 ГПК дължимите от длъжника И.С.А. на вискателя М.П.К.-В. по изпълнително дело № 20218600401235 на ЧСИ В.М., рег. № 860 на КЧСИ, с район на действие – Софийски градски съд разноси за адвокатско възнаграждение от 290 лв. на **200 лв.**

НАМАЛЯВА приетите по изпълнително дело № 20218600401235 на ЧСИ В.М., рег. № 860 на КЧСИ, с район на действие – Софийски градски съд такси по изпълнението от 248.70 лв. на **144 лв.** и такса по т. 26 от ТТРЗЧСИ от 133.44 лв. на **102 лв.**

Решението не подлежи на обжалване на основание чл.437, ал.4 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____